

Eva Dahlgren, Skoeheten Och Befriaren

Han kom ver ngarna
en dag i slutet av maj
det var varmt
men han frs
om hnderna
han kom som befriare
med rtt som dd i sin hand
men fr honom var liv
ett barn av iderna

Och vrlden teg tyst
som bara vrlden
kan gra

Hon satt i skuggan
under ett trd
nr befriaren kom
hon var sknhet
godhet och hopp
i samma mnnska
han laddar gevret
och sknheten vnder sej om
och sger
jag r inte din fiende
det r
mnnskan
p avstnd r hon grym
men knn min vrme

Vnd om
vnd om
befriare vnd

Vrlden var rtt
och vrlden var fel
nr befriaren gick
ingen kan ngonsin ndra det
men sknheten bleknar
och godheten dr
nr mnnskan p avstnd
fr oss att blunda